

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

38. Ecce duo gladij hic.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

guinem à vobis hauriendum nouum fœdus constituere & confirmare inter Deum & vos, quia hoc accepto sanguine eritis intimè cū Deo coniuncti, facti nunc os ossibus meis, & caro de carne mea: non fide tantum, sed & re ipsa. Plura apud Matthæum vide.

32. *Ego rogavi pro te vt fides tua non deficiat. Et tu conuersus confirma fratres tuos.*

CHristus in omnium Apostolorum communi periculo Petri primatus. pro Petro specialiter rogans ne eius fides deficeret, posteaque addens vt ille conuersus alios confirmaret, in illis verbis & non defecturam Petri fidem, & supremam cæteros corroborandi potestatem manifestè docet, simulque maiorem illum, de quo contentio erat, obiter ostendit. Sic ex hoc loco collegerunt Patres, S. August. in lib. de qq. noui & vet. test. q. 79. & serm. 124. de temp. Leo Magnus in anniuersario assumptionis: Ambros. in Psal. 43. Theophylactus in hunc locum: Bernard. Epist. 190. ad Innocentium Papam: Lucius Papa in epist. decretali. Norandum verò quòd Calvinus in commentariis ad hunc locum horum verborum tractationem penitus prætermisit, & Institut. lib. 4. vbi omnibus Scripturis pro primatu Petri respondere conatur, hunc locum penitus dissimulat. Bæza quoque in Annotationibus suis ad hæc verba nihil prorsus annotat. Aperta veritas os illis obturauit, satis alioqui ad aliquid semper cauillandum callidis. Sed nec in Marlorati cathena contra Petri primatum, ita luculenter tot Patrum testimoniis roboratum, aliquid affertur.

38. *Ecce duo gladij hic.*

Diuus Bernardus in lib. 4. de consideratione ad Eugenium alludens ad hæc verba, duplicem ponit in Rom. Pontifice iurisdictionis gladium; vnum spirituale, alterum temporalem; vt illum manu, hunc nutu suo proferat. Deuoluit hoc in Canonistas Calvinus, & sic contra eos declamat: *Quòd hinc eliciunt Canonista cornutos suos Episcopos duplici iurisdictione esse preditos, nõ solùm putida est allegoria, sed proteruum ludibrium, quo Dei verbo insultant. Atqui huc dementia prolabi oportuit Antichristi mancipia, vt palàm sacrilego contemptu sacra Dei oracula calcarent.* Hæc ille rabula. Sanctissimum &

doctissimum Bernardum sub nomine Canonistarum infestans, Antichristi mâcipium vocat. Sensum eius allegoricum proteruum ludibrium verbi Dei, & sacrilegum Scriptur&ae contemptum nuncupat. Sed nullo argumento, ratione nulla allegoriam refutat. Ita conuitiator maledicus, & impurus tabula, bacchari & furere nouit: solidis argumentis alicuius falsi conuincere non nouit. Tâmeti autem allegoria minus propria & accommodata esset, non tamen qui ea legitime vtitur (nam ad rem ipsam quod attinet, Calvinisticus iam in Anglia clerus duplicem iurisdictionem sine vlllo scrupulo imo magno cum fastu retinet;) vel insultat Dei verbo, vel ludibrio eoque proteruo insultat, vel sacrilego contemptu sacra Dei oracula lacerat. Schemata hâc sunt spiritus maligni & mendacis qui in Caluino loquitur.

42. *Pater, si vis, transfer calicem istum a me.*

QVia hic locus videbatur Arianis fauere, vtpote qui de morte imminente intelligatur, diuinitati Christi derogare videatur, & quia alioqui indignum videretur quod Christus mortem timuerit, quam hactenus lætanter aduersus visus est, sed & charitati eius in Deum detrahere putari posset, quum multi martyres ex maxima in Deum charitate mortem intrepide adierint, multi interpretes, etiam veteres, non mortem temporalem imminuentem, sed aliud quiduis Christum hâc deprecando exhoruisse docent: vt vel Apostolorum scandalum, vel Iud&ae flagitium, vel Iud&eorum reiectionem, vel persecutorum suorum pôenas, vel denique suorum infirmitatem & dispersionem quia eos paruulos relinquebat, qu&ae omnia in hâc locum Hilarius, Hieronymus, Ambrosius magis coniectando qu&am asserendo tradunt. Basilius futur&ae plurimorum incredulitat&e Christum deprecatum fuisse affirmat. Hâretici hodie & Caluinus maxim&e, vt doceant Christum non aliter descendisse ad inferos quam quod anima eius pôenas infernales passionis su&ae tempore subiret, totum huius locum non de mortis t&e;poralis timore, sed de mortis aeterni horrore, summa cum impietate ac blasphemia exponunt. Ad illa verba, *Cœpit pauere & tâdere & mâstus esse.* Vnde (sicut Caluinus) *Christo mâror & anxietas & formido, nisi quia in morte tristius aliquid & magis horribile concepit qu&am preparation&e anima & corporis.* Et paulo post. *Nô mortem horruit simpliciter quatenus trânsit est e mândo, sed quia formidabile Dei*

Lib. 4.
côtra Euzenonium.

In Matth.
26. ver. 37.
Caluini in
Christum
doctrina
blasphemia